

(A Gyertyaszentelő Boldogasszony-ünnepi homília folytatása)

Azután felmennek, hogy áldozatot adjanak, amint megmondattott az Úr törvényében: „egy pár gerlicét vagy két galambfiat”. Ez is előkép módján, a Törvény szerint történt, hogy semmi se vesszen el a Törvény beteljesedéséből. És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, kinek Simeon volt a neve, és ez az ember igaz és istenfélő volt, a Szentlélek volt őrajta, és kijelentetett neki a Szentlélek által, hogy nem hal meg addig, míg meg nem látja az Úr Krisztusát. Idős volt Simeon, és várta az evangéliumot, a templomban időzött, és ott ezt mondta magában: „Bárhol születél, mindenképpen ott találkozol velem”. A Lélek indíttatására a templomba ment abban az órában, mikor a gyermeket bevitték szülei. Gyakran járt oda, de saját szándékából, most viszont a Szentlélek által kézen fogva vezetetik, jó időben az ígéret beteljesedéséhez. Őlébe vette Jézust és áldotta az Istent, mondván: „Most bocsátd el, Uram, a te szolgádat, ígéreted szerint, békességben”. Honnan bocsátd el? A földi küzdőtérrel, hiszen szomorúak életünk eseményei, csak börtön az élet. Ő tehát szabadulni akart, bár ha valaki kárnak gondolja itteni tartózkodásunkat, az még nem érett a hitében, mégis ezt mondja: Most bocsátd el, Uram, a te szolgádat, ígéreted szerint, békességben. Mert aki békességet készült teremteni a világnak, megjelent, a békesség szerző eljött, s aki összekapcsolta az eget a földdel és aki az evangéliumi tanítással a földet éggé formálja át, megérkezett. Simeon felkiált: Most bocsátd el, Uram, a te szolgádat, ígéreted szerint, békességben, mert látták az én szemeim a te üdvösségedet. Miről is beszél? Korábban az értelmemmel hittem, és gondolkodással ismertem, de most szemeim is láttak, és amit szívemmel vártam, íme, szemeim látták beteljesedni. Mit is? Láttam, mondja, a te üdvösségedet. Mifélett? Amelyet készítettél minden nép szeme láttára, nem csak egy nép, nem csak Izráel, hanem minden nép szeme láttára, mert egyetemes a megszületett Tanító. Világosság a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, Izráelnek dicsőségére. Miért világosság? Mivel a pogányok sötéttségben voltak, mivel a megsötétedett pogányokat megvilágosította. Világosság a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, Izráelnek dicsőségére. Itt dicsőség, amott megvilágosítás, ott a tanítás kútjeje, itt pedig az előzőkből következő tudomány.

A te népednek, Izráelnek dicsőségére. Valaki biztosan megkérdezi: de hol vannak az izráeliták? Itt van Péter, Pál, János, a háromezrek, a jeruzsálemi gyülekezet, itt vannak, kik a zsidók közül hittek, mert a hívőkben volt a nép. Simeon bizony prófétaként mondta: *a te népednek, Izráelnek dicsőségére.* Mert a várakozók dicsősége volt a várva várttal való találkozás, és csodálkozott József is és Mária az elmondottakon: angyal hirdette az örömet, mágusok ismerték fel, pásztorok hallották, angyali seregek zengtek, csillag jelezte fentről, Simeon prófétál, Anna, Fanuél lánya prófétál, a föld díszbe öltözött, az ég csillag által szólt, mágusok az uralkodót félrevezették, a pásztorok a főpásztort imádták, a mindenség felismerte, az anya előre tudta, József hallotta, megremegtek a dolgoktól, s megértették azok kimenetelét.